

[Finansministeren]

ke, men så har vi efterprøvet det og ved, at vi altså ikke kunne spare i vores løsning af den pågældende opgave.

Men altså som sagt – jeg synes, debatten viser fordomsfrihed omkring det at anvende udlicitering. Jeg tror også, det er noget, der vil blive anvendt mere og mere både i staten på initiativ af ledelse og medarbejdere i de enkelte institutioner og på politisk initiativ. Så tror jeg også, det i højere og højere grad vil blive anvendt i kommuner og amter, fordi det simpelt hen er udtryk for, at det er sund fornuft at efterprøve, hvor opgaverne løses bedst og billigst.

Så debatten har været god nok. Jeg synes bare, det er en forkert dagsorden, der bliver vedtaget.

Lykketoft (S):

Jeg ser ikke den store anledning til at forlænge debatten meget mere. Jeg tror, der er en forskel – jeg har ikke kunnet lytte mig væk fra det heller ved at høre finansministerens sidste indlæg – i vores grad af tro på, at de offentlige ledere, vi har, og de offentligt ansatte, vi har, kan løse opgaverne både godt og billigt.

Men vi skal hele tiden være optaget af – og lad os fastholde enigheden om det – hvordan vi inden for den offentlige sektor sørger for at have tilstrækkelige tilskyndelser til konstant at tilpasse organisationen, være effektiv, være moderne i måden at løse opgaver på. Det forudsætter et element af konkurrence både udefra på nogle udvalgte, skiftende områder, og det forudsætter, at der også inden for den offentlige sektor er incitament til indbyrdes konkurrence.

Det skal selvfølgelig ikke være sådan, at hvis en offentlig institution er dyrere til at løse en opgave, skal den alligevel vælges frem for de private. Det er ikke det, vi har argumenteret for. Det skal heller ikke være sådan, at nogle overordnede beslutninger om, hvad det er for samfundsøkonomiske hensyn, der skal tages, eller hvordan man skal inddrage alle de eksterne omkostninger i forbindelse med en udlicitering, at det skal være noget, man helt og aldeles kan afgøre lokalt. Men jeg tror, at der også her er en forskel i vurderingen af, hvor stort et ansvar man egentlig godt kan lægge ud til den enkelte offentlige virksomhed.

Hr. Bilgrav-Nielsen siger i sit indlæg, at det at forudsætte, at vi skal øge andelen af offentlige driftsopgaver, der udliciteres, fra 10 pct. til 20 pct., er et lille skridt. Det er jeg ikke så sikker på at det er. Jeg tror, det er et meget stort skridt. Og måske vil det vise sig at være et u hensigtsmæssigt stort skridt, fordi den type opgaver, vi løser i det offentlige – også med de erfaringer, vi har om, i hvor ringe grad der har været gevinst at hente ved udlicitering – nok ikke er særlig velegnede til det.

Det sidste spørgsmål, der har været behandlet her, er spørgsmålet om, at dagsordenens tekst fastlåser, at man område for område skal fastholde, at gevinster, der måtte komme, også skal bruges til kvalitetsforbedringer på præcis de områder.

Jeg vil godt sige, at det er ikke sådan, fru Mimi Jakobsen og jeg har forstået teksten. Det er lige så meget det, hr. finansminister, at vi nu år for år for år har fået stillet disse ret så barske produktivitetsskrav til alle dele af den offentlige sektor. Vores opfattelse er, at de i alt for mange tilfælde har været så barske, at det ikke har været produktivetsforbedringer: samme ydelse til lavere pris, men ringere ydelse til lavere pris. I øvrigt har forudsætningen vel været, at når man skulle nå de produktivetsforbedringer, var det bl.a. i et helt spektrum af forskellige muligheder også muligheden for udlicitering, der var inde i billedet som instrument. Derfor virker det ejendommeligt, derfor virker det uforsvarligt, hvis man oven i det lægger et ekstra generelt sparekrav. Det er og bliver hovedtemaet i denne dagsorden; det er det, vi er betænkelige ved, det er det, vi prøver at forebygge ved at foreslå denne dagsorden.

Henning Andersen (KF):

Når jeg under mit første indlæg ikke markerede i forhold til forslaget om motiveret dagsorden, var det, fordi hr. Lykketoft jo foreslog den i sit indlæg, og jeg skulle på talerstolen lige efter. Da jeg hørte dagsordensforslaget, tænkte jeg, at det ikke kunne være rigtigt, og jeg ville derfor gerne læse det igennem helt konkret. Det har jeg haft mulighed for nu.

Jeg skal ikke forlænge debatten, men blot sige, at det har været en god debat, men jeg kan slet ikke forstå udformningen af den motiverede dagsorden. Den hænger overhovedet ikke sammen. Med de erfaringer, jeg har haft igen-